

Arrest

nr. 87 720 van 18 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 mei 2012 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 28 juli 2009 een asielaanvraag in. Deze resulteert in de beslissing van 18 november 2011 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen. Het beroep dat de verzoekende partij aantekent bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen resulteert in het arrest gekend onder nr. 74 355, uitgesproken op 31 januari 2012.

Op 9 februari 2012 geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13quinquies. Het beroep dat de verzoekende partij hiertegen aantekent is gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder het rolnummer 91 435.

Op 28 februari 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf gesteund op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verklaart deze aanvraag op 24 april 2012 onontvankelijk. Het beroep dat de verzoekende partij hiertegen aantekent is gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder het rolnummer 98 216.

Op 8 mei 2012 met kennisgeving op dezelfde dag, geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden:

“- artikel 7, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet.

- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven; Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten

(...)

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet.

Betrokkenen weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag ingediend op 28.07.2009. Deze aanvraag werd definitief verworpen door de RVV op 31.01.2012. Betrokkene heeft een bijlage 13qq betekend gekregen met een bevel om het grondgebied te verlaten (7 dagen) op 13.02.2012.

Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 ingediend op 28.02.2012. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 24.04.2012.

Betrokkene is nu getroffen in onwettig verblijf, het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden;

Gezien betrokkene niet in het bezit is van geldige reisdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. De verzoekende partij getuigt van het rechtens vereiste belang indien de eventueel tussen te komen vernietiging van de bestreden beslissing haar een direct en persoonlijk voordeel oplevert.

Ter terechtzitting legt de advocaat van de verwerende partij een synthesesnota neer waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 17 juli 2012 op vrijwillige basis (via de IOM) werd gerepatriëerd. Zij stelt dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft.

Op de vraag van de voorzitter naar het actueel belang van de verzoekende partij, stelt haar advocaat zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Daar de verzoekende partij gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten (in de vorm van een formulier A) door op 17 juli 2012 op vrijwillige basis het grondgebied te verlaten en zij haar actueel belang niet aantoonde, ontbreekt het vereiste belang om de vernietiging van de bestreden beslissing te vragen. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk (RvS 20 juli 2000, nr. 89.042).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN